

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Olgy Zimové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **ThDr. X.**
bytem Y.

proti
žalovanému: **Náměstek policejního prezidenta pro službu kriminální policie a
vyšetřování**
Policejní prezidium České republiky
sídlem Strojnická 27, 170 89, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2024, č. j. PPR-50085-6/ČJ-2024-990131,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

Odůvodnění:

Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování („NCOZ“) ze dne 5. 2. 2024, č. j. NCOZ-1825-81/ČJ-2023-41001P, kterým byl žalobce podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů („zákon o služebním poměru“), propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky („prvostupňové rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

2. Prvostupňové rozhodnutí zdůvodnil ředitel NCOZ tím, že žalobce, tehdy ustanovený na služebním místě vrchní komisař, není na základě závěru psychologa ze dne 8. 9. 2023, č.j. PP-21917-12/ČJ-2023-90562, vydaného psychologem oddělení vedoucího psychologa, odboru personálního Policejního prezidia České republiky, potvrzeného Závěrem vedoucího psychologa Policie České republiky ze dne 13. 10. 2023, č.j. PPR-43088-9/ČJ-2023-990562, osobně způsobilý k výkonu služby v Policii České republiky.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný především vypořádal se stěžejní argumentací žalobce v jeho odvolání založenou na tom, že prvostupňové rozhodnutí nebylo žalobci řádně doručeno, neboť bylo nesprávně doručováno jeho právnímu zástupci JUDr. Jindřichu Rajchlovi, advokátovi, se sídlem Povltavská 829/364, Praha 7 (dále „JUDr. Rajchl“). Žalobce (dle svého tvrzení) předložil NCOZ dne 21. 11. 2023 plnou moc pro JUDr. Rajchla, přičemž však svým sdělením rozsah plné moci omezil ve vztahu k doručování. Dle žalobce tak žalovaný v napadeném rozhodnutí posuzoval otázku včasnosti/opožděnosti odvolání a nevypořádal se s věcnými námitkami týkajícími se propuštění podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru, v nichž žalobce zpochybňoval závěry psychologů, které shledává problematickými.
4. Prvostupňové rozhodnutí bylo dle žalovaného doručeno dne 7. 2. 2024 JUDr. Rajchlovi, pročez posledním dnem lhůty pro podání odvolání dle § 190 odst. 1 zákona o služebním poměru byl den 22. 2. 2024. Odvolání datované 30. 9. 2024 bylo však NCOZ doručeno až tohoto dne, tedy více než po sedmi měsících od doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci, a tedy opožděně. Došlo proto k zániku práva podat odvolání a žalovanému nezbylo, než odvolání zamítnout a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdit. Žalobce byl přitom v prvostupňovém rozhodnutí podle § 190 odst. 1 zákona o služebním poměru o lhůtě k podání odvolání řádně poučen.
5. Žalovaný shrnul v napadeném rozhodnutí obsah spisového materiálu, z něž vyplývá, že s žalobcem bylo dne 25. 9. 2023 zahájeno řízení o propuštění, přičemž žalobce informoval NCOZ dne 21. 11. 2023, že jej v řízení bude zastupovat zmocněnec. Dne 28. 11. 2024 tehdejší zmocněnec JUDr. Rajchl oznámil řediteli NCOZ převzetí právního zastoupení „*ve shora uvedené věci*“, označené jako „č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012“ (dle žalovaného jde o spisovou značku řízení o propuštění) a současně zaslal plnou moc ze dne 23. 11. 2023, dokládající zmocnění k zastupování žalobce pro řízení ve věcech služebního poměru. JUDr. Rajchl zároveň výslovně požádal o „*zasílání veškeré následné korespondence a všech oznámení ve výše uvedené věci prostřednictvím mé datové schránky*“. Dle žalovaného jde o plnou moc ve

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

smyslu § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, („správní řád“), tedy udělenou pro celé řízení o propuštění a pro všechny úkony. Dne 21. 3. 2024 pak žalobce zaslal NCOZ dokument, v němž uvedl „*v řízení vedeném pod výše uvedeným č. j. vypovídám plnou moc, zmocnění JUDr. Jindřichu Rajchlovi, ČAK 10224, ke dni 20. 3. 2024*“, zasláný ke sp. zn. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012. Dle žalovaného z plné moci nevyplývá vyloučení doručování tehdejšímu zmocněnci, ani jakékoliv omezení rozsahu jeho oprávnění. Dle žalovaného je nutno vyjít z § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru, v souladu s nímž se zmocnění k zastupování prokazuje písemnou mocí, v níž musí být uveden rozsah zmocněncova oprávnění, a případný požadavek žalobce z 21. 11. 2023 na doručování do jeho datové schránky nemůže být postaven nad jednoznačnou dikci zákona.

6. Dle žalovaného správnost jeho posouzení věci potvrzuje i následné chování žalobce, který byl 5. 12. 2023 prostřednictvím JUDr. Rajchla informován o možnosti uplatnění procesních práv účastníka a dne 12. 12. 2023 zaslal žádost o poskytnutí náhradního termínu pro uplatnění těchto práv, přičemž nijak nenamítal, že nemá být doručováno JUDr. Rajchlovi. Totéž platí o jeho přípisu ze dne 11. 12. 2023 („Omluva žádost o stanovení nového termínu“), v němž žalobce výslovně zmiňuje, že mu bylo vyrozumění o termínu možnosti k uplatnění práv účastníka doručeno prostřednictvím JUDr. Rajchla. V těchto případech tedy žalobce doručování JUDr. Rajchlovi akceptoval. Dle žalovaného nelze na konkrétní požadavek nedoručování písemností JUDr. Rajchlovi usuzovat ani z přípisu žalobce z 11. 12. 2023, v něm pouze závěrem obecně prohlásil, že „... *po zvolení právního zástupce jsem žádal, že bude korespondence vedena prostřednictvím mé osoby, a tedy mé datové schránky.*“.
7. Žalovaný poukázal i na samotný smysl institutu zmocnění. Ze strany žalobce, např. i z jeho konstatování v závěru výpovědi plné moci z 20. 3. 2024 („*V tomto řízení bylo zmocnění zúženo přípisem z 21. 11. 2023, ze kterého jasně vyplývá, že po zvolení zmocněnce bude korespondence vedena prostřednictvím mé osoby, a tedy mé datové schránky.*“), jde pouze o účelovou snahou žalobce zvrátit následky napadeného rozhodnutí.
8. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále vypořádával i další dílčí námitky žalobce týkající se (dle přesvědčení žalobce) nesprávného doručení prvostupňového rozhodnutí. Pakliže žalobce je přesvědčen o tom, že NCOZ si byla dobře vědoma skutečnosti, že zmocnění se nevztahuje na doručování, neboť přípis z 2. 2. 2024 nazvaný „Poučení účastníka řízení a sdělení k řízení ve věcech služebního poměru“, přípis ze dne 12. 2. 2024 nazvaný „Potvrzení o výkonu služby“, jakož i rozhodnutí o odchodném z 26. 2. 2024 byly doručeny do datové schránky žalobce, uvedené písemnosti nebyly vůbec učiněny v rámci řízení o propuštění a v tomto spisovém materiálu se proto ani nenacházejí, nýbrž v řízení vedeném ředitelem NCOZ pod sp. zn. NCOZ-1498/ČJ-2024-41000P, v němž se projednávala žádost žalobce o propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. m) o služebním poměru (tedy z důvodu, že žalobce o propuštění požádal), a rozhodnutí o odchodném bylo pak vydáno v řízení vedeném ředitelem NCOZ pod sp. zn. NCOZ-2283-16/ČJ-2024-410012. V těchto řízeních žalobce nebyl zmocněncem zastupován. Žalovaný dále nesouhlasí s výkladem žalobce rozsudku Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne 16. 2. 2005 č. j. 3 As 25/2005-57, z něhož se podává, že „*Je-li policista v řízení o propuštění ze služebního poměru k Policii České republiky zastoupen na základě plné moci advokátem, který je zmocněn i k přijímání doručovaných písemností, doručuje správní orgán své rozhodnutí pouze tomuto zástupci.*“, z něž nijak nevyplývá, že by byla vyloučena obecná právní úprava v § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru. K další námitce žalobce, že JUDr. Rajchl nebyl „doručovací osobou“, proto nepředpokládal, že je povinen podat odvolání a žalobce o doručení rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

prvního stupně informoval až po uplynutí odvolací lhůty, má žalovaný za to, že, je pouze odpovědností účastníka, jakým způsobem si mezi sebou se zmocněncem předávají informace. Právní úprava § 176 odst. 5 zákona o služebním poměru („*Rozhodnutí se doručuje zástupci účastníka, je-li účastník v řízení zastupován.*“) nijak nerozlišuje, o jak závažné rozhodnutí se jedná.

Žaloba

9. Žalobu, obdobně jako své předchozí odvolání, založil žalobce na přesvědčení, že byl zkrácen na svých právech v řízení před policejním orgánem, neboť prvostupňové rozhodnutí nebylo do dne sepsání žaloby řádně doručeno k jeho rukám a nepočala mu tak běžet lhůta k podání opravného prostředku. Zamítnutím odvolání proti rozhodnutí prvního stupně z důvodu opožděnosti tak došlo k zásahu do žalobcova veřejného subjektivního práva na řádné projednání podaného odvolání.
10. Žalobce trval na tom, že NCOZ při doručování prvostupňového rozhodnutí nepostupovala v souladu se zákonnou úpravu, neboť JUDr. Rajchl nebyl pro doručování písemností zplnomocněn, což bylo NCOZ explicitně sděleno. Žalobce v řízení o skončení služebního poměru předložil NCOZ sdělením datovaným 21. 11. 2023 plnou moc pro JUDr. Rajchla, přičemž toto sdělení obsahovalo dále omezení rozsahu plné moci ve vztahu k doručování, které bylo dále konstatováno v přípisu z 11. 12. 2023. K tomu, že JUDr. Rajchl není zplnomocněn přijímat doručované písemnosti, které mají být doručovány k rukám samotného žalobce, měl žalovaný přihlídnout bez dalšího a zabývat se věcným obsahem odvolání, k čemuž nedošlo.
11. Policie ČR si byla dle žalobce dobře vědoma skutečnosti, že zmocnění se na doručování nevztahuje, neboť například přípis ze dne 2. 2. 2024 (Poučení účastníka řízení a sdělení k řízení ve věcech služebního poměru), ze dne 12. 2. 2024 (Potvrzení o výkonu služby) a stejně tak rozhodnutí o odchodném z 26. 2. 2024 byly doručeny do datové schránky žalobce, zatímco prvostupňové rozhodnutí z 5. 2. 2024 do datové schránky JUDr. Rajchla, ač tento nebyl pro přijímání písemností zmocněn. Dle žalobce obsahuje plná moc zmocnění pro „*řízení ve věcech služebního poměru Policie ČR, NCOZ SKPV*“, tudíž z ní nelze shledávat omezení zastupování pouze na některá řízení, nýbrž že žalobce byl JUDr. Rajchlem zastupován ve všech řízeních týkajících se služebního poměru u Policie ČR.
12. Dle žalobce z *rozsudku NSS ze dne 16. 2. 2006, č. j. 3 As 25/2005-57*, (viz výše), za použití argumentu *a contrario* plyne, že není-li advokát zplnomocněn k přijímání doručovaných písemností, je správní orgán povinen doručovat samotnému účastníkovi. V případě pochybností o rozsahu udělené plné moci tehdejšího právního zástupce odkazuje žalobce na *rozsudek NSS z 23. 10. 2024, č. j. 8 As 76/2023-56*, z nějž plyne, že pokud účastník oznámí odvolání plné moci, vycházejí správní orgány z tvrzení účastníka a neposuzují, zda skutečně z pohledu soukromého práva smlouva o zastoupení skončila, a pakliže není úplně jednoznačné, zda došlo k částečnému odvolání plné moci, mají správní orgány účastníka vyzvat k odstranění vad podání dle § 175 odst. 2 zákona o služebním poměru, tedy k vyjasnění toho, zda je v řízení nadále zastoupen ve vztahu k doručování zmocněncem.
13. Žalobce dále tvrdil, že přípis o možnosti uplatnění procesních práv účastníka ze dne 5. 12. 2023 doručovala NCOZ chybně JUDr. Rajchlovi, což nelze automaticky zhojit případným dalším pochybením s tím, že žalobce měl toto namítat již dříve. Odmítá argumentaci žalovaného ohledně smyslu institutu zmocnění, ujednání mezi právním zástupcem a

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

zastoupeným jsou čistě jejich věci a žádný orgán nemůže namítat nelogičnost či neefektivnost takto nastaveného právního vztahu.

14. V žalobě žalobce dále namítal věcnou nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. NCOZ tento posudek shledala jediným relevantním, ačkoliv žalobce v řízení předložil dva další na sobě nezávislé psychologické posudky se zcela odlišnými závěry, se kterými se prvostupňové rozhodnutí důkladně nevypořádalo. Zadání uvedeného posudku se velmi nápadně shoduje s jeho následnými závěry, je tedy silné podezření, že ty byly již od počátku ovlivněny a posudek sloužil pouze k formálnímu potvrzení domněnek ředitele NCOZ. Žalobce nebyl spravedlivě a objektivně posouzen, jeho osobnostní způsobilost byla hodnocena subjektivně a předpojatě. Nadto došlo k závažnému porušení mlčenlivosti ze strany psychologa, který posudek vypracovával, neboť ten i přes nesouhlas žalobce poskytl služebnímu funkcionáři nikoliv pouze závěr, nýbrž celý psychologický posudek.
15. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve svém vyjádření z 26. 3. 2025 argumentoval stejně jako v napadeném rozhodnutí s tím, že žalobce v žalobě převážně opakuje své odvolací námitky, se kterými se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem vypořádal.
17. Dle žalovaného vyplývá ze spisové dokumentace nepravdivost žalobní námitky, že žalobce již sdělením datovaným 21. 11. 2023 předložil NCOZ plnou moc udělenou JUDr. Rajchlovi ve vztahu k doručování. Pokud by následně žalobce či JUDr. Rajchl plnou moc nepředložili, nemělo by toto sdělení žádnou relevanci, rozhodné bylo až samotné doručení plné moci datované 23. 11. 2023. Z podání žalobce ze dne 5. 12. 2023, ani ze sdělení ze dne 11. 12. 2023, nelze dovodit, že omezují plnou moc, a lze je chápat jedinečně v tom smyslu, že žalobce vyjadřoval svůj zájem na aktivním zapojení v řízení, tj. že písemná podání bude činit ze své datové schránky, bez zprostředkování zmocněncem. Následně v řízení o propuštění ze své datové schránky několik písemných podání učinil. Plná moc však zůstala až do okamžiku pravomocného skončení řízení o propuštění bez jakéhokoliv omezení či úprav.
18. Žalobce dle žalovaného zmatečně směšuje úkony, které jsou součástí jiných, samostatných řízení ve věci služebního poměru, konkrétně jde o přípis správního orgánu z 2. 2., 12. 2. a 26. 2. 2024, zmiňované již v napadeném rozhodnutí. Žalobce se snaží vyvolat dojem, že řízení o propuštění z důvodu podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru, vedené pod sp. zn. NCOZ– 1825/ČJ–2023–410012, je nadřazeným řízením, pod které je možné libovolně zakomponovat veškeré úkony, činěné žalobcem i v jiných samostatně a odděleně vedených řízeních ve věci jeho služebního poměru. Dle žalovaného žalobce uměle a zpětně dotváří povahu plné moci tak, že jí měl být JUDr. Rajchl zmocněn pro všechna řízení ve věcech služebního poměru. To, že to mu tak nebylo, lze dovodit jednak z konstrukce věty udělující zmocnění u slova „řízení“ (6. pád čísla jednotného), namísto „řízení ve věcech služebního poměru“, jednak by v případě zmocnění pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem dle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu musela plná moc splňovat zvláštní náležitosti. Nadto v řízení o propuštění žalobce na vlastní žádost byla doložena samostatná plná moc udělená tehdejšímu zmocněnci dne 5. 3. 2024.
19. Dle žalovaného odkaz na *rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023 č. j. 8 As 76/2023–56*, není případný, neboť, na rozdíl od judikované věci, žalobce sám explicitně o doručování výlučně

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

do své datové schránky nepožádal, toliko vyjádřil, že písemná podání bude činit samostatně, což však automaticky bez dalšího nepředstavuje omezení plné moci (viz *rozsudek MS v Praze ze dne 21. 1. 2025, č. j. 15 A 32/2024-20*).

20. Přípisu JUDr. Rajchla ze dne 30. 12. 2024, v němž tvrdí, že po doručení prvostupňového rozhodnutí „... jsem očekával tak, jak je standardně činěno, že rozhodnutí bude doručeno i jeho osobě..., proto nebylo z mé strany odvolání... podáno v dané lhůtě, neboť nebylo doručeno propuštěnému“, nelze dle žalovaného přikládat jakoukoliv váhu, přičemž žalovaný odkazuje na *rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 100/2008-61*. Žalovaný poukazuje na to, že žalobce prvostupňové rozhodnutí opakovaně napadá prostřednictvím jím podaných žalob, o nichž se vede velké množství soudních řízení (o správních žalobách, ve věci ochrany osobnosti, o ústavní stížnosti), také ministr vnitra dne 27. 1. 2025 rozhodl o nezahájení přezkumného řízení podle § 193 zákona o služebním poměru.
21. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Jednání před soudem

22. Při jednání před soudem účastníci setrvali na svých stanoviscích.
23. Žalobce kromě zopakování žalobní argumentace vznesl nově námitku procesního pochybení žalovaného, které mělo spočívat v tom, že žalobce nevyrozuměl o všech podkladech ve správním spise, a tak mu neumožnil se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Neupřesnil, o které listiny konkrétně se mělo jednat. Dále nově namítl, že nebyl dostatečně vyjasněn vzájemný vztah dvou paralelně vedených a časově se překrývajících řízení, týkajících se skončení služebního poměru žalobce, a to řízení o propuštění žalobce z důvodu tvrzené osobní nezpůsobilosti a řízení o propuštění žalobce na jeho vlastní žádost. Namítl rovněž nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že jeho odůvodnění se mělo zaměřit na právní posouzení opožděnosti odvolání, obsahuje však kromě toho také řadu hodnotících soudů o osobě žalobce, což nepřispívá k jeho přesvědčivosti.
24. Kromě listin, které jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (*rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS*), účastníci jiné důkazy nenavrhovali.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, uplatněných v zákonné lhůtě k podání žaloby, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
26. Soud se nejprve zabýval nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť ač žalobce námitku nepřezkoumatelnosti vznesl až u jednání soudu, soud je povinen se nepřezkoumatelností rozhodnutí zabývat ex officio, tedy i tehdy, není-li vůbec namítána, protože pouze přezkoumatelné rozhodnutí je zpravidla způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení (např. *rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2009, č. j. 2 Azs 47/2009-71*).
27. Z ustálené judikatury správních soudů je zřejmé, že institut nepřezkoumatelnosti nelze libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou,

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Nedostatkem důvodu nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění, ale pouze nedostatek důvodů skutkových (např. *rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75*).

28. Nepřezkoumatelnost není způsobena ani nižší kvalitou odůvodnění, nýbrž závěrem o tom, zda rozhodnutí obsahuje alespoň základní náležitosti do té míry, že může být podrobeno soudnímu přezkumu. Správní orgán není povinen vypořádat každý dílčí argument. Pokud žalobce uplatní pouze obecné námitky, může se s nimi rozkladový orgán vypořádat pouze v obecné rovině (srov. *rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2018, č. j. 8 Afs 71/2007-116*). Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím jsou minimálně implicitně vypořádány i námitky účastníka, absence odpovědi na jednotlivé námitky účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (srov. *rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78*).
29. V projednávané věci žalobou napadené rozhodnutí těmito požadavkům dostalo, neboť obsahuje veškeré náležitosti vyžadované zákonem o služebním poměru a z jeho odůvodnění je zřejmé, jakými úvahami byl žalovaný veden, jakými skutečnostmi se zabýval, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních skutečností své závěry učinil. Zároveň se dostatečně vypořádal se všemi základními námitkami, jež žalobce v průběhu správního řízení uplatnil. Žalovaný vysvětlil, že vzhledem k opožděnosti odvolání neposuzoval prvostupňové rozhodnutí meritorně. Prezentoval ucelený právní názor na provedená skutková zjištění, pročez tento poskytuje dostatečnou oporu výroku napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí lze seznat, na základě jakých podkladů a na základě jakých úvah žalovaný dospěl ke svým závěrům. Nenastala situace, kdy by žalovaný dospěl k závěrům na základě úvah, jež by byly žalobci skryty, s nimiž by nemohl polemizovat. Rozhodnutí tak není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
30. Žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani pro nesrozumitelnost, neboť z jeho výroku lze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto. Dle *rozsudku NSS ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24*, „*Soud zruší rozhodnutí pro nesrozumitelnost odůvodnění zejména tehdy, jestliže odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které pohnuly správní orgán k vydání rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.*“. Takové vady soud v napadeném rozhodnutí nespatřuje. Soud neshledal v odůvodnění napadeného rozhodnutí ani žádné žalobcem namítané hodnotící soudy ve vztahu k jeho osobě.
31. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tak není důvodná.
32. Soud proto přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných námitek.
33. Žaloba není důvodná.
34. Podstatou sporu je posouzení žalobcem tvrzeného nesprávného postupu při doručování prvostupňového rozhodnutí. Soud se tedy především zabýval procesní právní otázkou, zda zmocněnec žalobce JUDr. Rajchl byl v řízení o propuštění žalobce dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru zmocněn i k převzetí doručovaných rozhodnutí a jiných písemností správních orgánů dle § 176 odst. 5 a 6 zákona o služebním poměru, nebo zda byl rozsah oprávnění zmocněnce v této (popř. i jiné) oblasti omezen. Na vyřešení této otázky

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

pak závisí posouzení toho, zda žalobci doručením prvostupňového rozhodnutí započala běžet lhůta k odvolání, zda bylo odvolání včasné a zda žalovaný pochybil, pokud odvolání žalobce zamítl a neprojednal je meritorně.

35. Ze správního spisu vyplývá:
36. Řízení ve věcech služebního poměru o propuštění podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru bylo zahájeno dne 19. 9. 2023 ředitelem NCOZ Policie ČR pod č. j. NCOZ-1825-39/ČJ-2023-410012, a sdělení o zahájení řízení bylo žalobci doručeno dne 25. 9. 2023 (viz doručenka).
37. Žalobce v sdělení datovaném 21. 11. 2023 a adresovaném Policii ČR NCOZ k č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012 („sdělení z 21. 11. 2023“) žádá o stanovení náhradního termínu k uplatnění práv účastníka řízení dle § 174 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb. „*vzhledem k tomu, že mě bude zastupovat v řízení JUDr. Jindřich Rajchl, ČAK 10224*“, který má v daný den kolizi s jiným jednáním, a uvádí „*Podepsanou plnou moc doručím do spisového materiálu následovně. Rovněž sděluji, že po zvolení zmocněnce bude korespondence vedena prostřednictvím mé osoby, a tedy mé datové schránky.*“.
38. Přípisem datovaným 28. 11. 2023 na hlavičkovém papíře své advokátní kanceláře, adresovaným k „č.j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012“, oznamuje JUDr. Rajchl, že „*jsem ve shora uvedené věci převzal právní zastoupení pana kpt. Dr. X., nar. x., bytem.... Plnou moc zasílám v příloze. Prosím o zasílání veškeré následné korespondence a všech oznámení ve výše uvedené věci prostřednictvím mé datové schránky.*“ Příložená je „Plná moc“ datovaná 23. 11. 2023, v níž žalobce zmocňuje JUDr. Rajchla, aby ho „*zastupoval v řízení ve věcech služebního poměru Policie ČR, NCOZ SKPV*“, listina je podepsána zmocnitelem i zmocněncem, který „*zmocnění přijal*“.
39. Sdělením ze dne 11. 12. 2023, zaslaným NCOZ k č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012 („sdělení z 11. 12. 2023“), nazvaným „Řízení ve věcech služebního poměru – omluva žádost o stanovení nového termínu“, reaguje žalobce na vyrozumění o termínu možnosti k uplatnění práv účastníka řízení dle § 174 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb., o němž byl vyrozuměn prostřednictvím JUDr. Rajchla, s tím, že kvůli pracovní neschopnosti žádá o stanovení jiného termínu, a uvádí „*Rovněž opakovaně sděluji, že po zvolení právního zástupce jsem žádal, že bude korespondence vedena prostřednictvím mé osoby, a tedy do mé datové schránky.*“.
40. Prvostupňové rozhodnutí ze dne 5. 2. 2024, vydané pod č. 128/2024, kterým byl žalobce podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru propuštěn ze služebního poměru, bylo dodáno a doručeno do datové schránky JUDr. Jindřicha Rajchla dne 7. 2. 2024 (viz doručenka). V rozhodnutí byl žalobce poučen o možnosti podat odvolání u ředitele PČR NCOZ SKPV do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.
41. Sdělením datovaným 20. 3. 2024 a doručeným NCOZ 21. 3. 2024 žalobce oznamuje NCOZ k č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012, že vypovídá plnou moc JUDr. Rajchlovi „*ke dni 20. 3. 2024*“ s tím, že dále uvádí, že „*v tomto řízení bylo zmocnění zúženo přípisem ze dne 21. 11. 2023, ze kterého jasně vyplývá, že po zvolení zmocněnce bude korespondence vedena prostřednictvím mé osoby a tedy mé datové schránky*“.
42. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo žalobcem (jeho novou zmocněnkyní) podáno řediteli NCOZ dne 30. 9. 2024 (viz odvolání a doručenka).
43. Soud při posouzení věci vyšel z této právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

44. Podle § 41 písm. c) zákona o služebním poměru, je jedním ze způsobů skončení služebního poměru příslušníka (tj. fyzické osoby, která vykonává službu v bezpečnostním sboru - § 1 odst. 1 zákona o služebním poměru) propuštění. Dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru, musí být příslušník propuštěn, jestliže podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby. Podle § 42 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru, služební poměr skončí dnem doručení rozhodnutí o propuštění.
45. Dle § 170 zákona o služebním poměru se v řízení ve věcech služebního poměru rozhoduje o právech a povinnostech účastníků. Podle § 169 zákona o služebním poměru, účastníkem řízení je příslušník, bývalý příslušník nebo pozůstalý po příslušníkovi.
46. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004, správního řádu (dále „správní řád“), se tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.
47. Ust. § 172 a § 176 zákona o služebním poměru obsahují speciální úpravu zastoupení a doručování v řízeních ve věcech služebního poměru, přičemž pouze v tomto zákoně neřešených otázkách lze podpůrně použít správní řád.
48. Dle § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru, si účastník v řízení může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje plnou mocí, v níž musí být uveden rozsah zmocněncova oprávnění, jinak je neplatná.
49. Dle § 172 odst. 2 zákona o služebním poměru, zmocněnec jedná jménem zastoupeného a ze zastoupení vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.
50. Dle § 176 odst. 5 zákona o služebním poměru, je-li účastník v řízení zastupován, doručuje se rozhodnutí jeho zástupci. Dle § 176 odst. 6 zákona o služebním poměru, se ustanovení odst. 1 až 5 použije i při doručování jiných písemností.
51. Dle § 181 odst. 6 zákona o služebním poměru musí rozhodnutí, kromě jiných náležitostí, obsahovat i poučení o odvolání, včetně údaje o tom, od kterého dne běží lhůta pro podání odvolání, v jaké lhůtě je možno je podat a ke kterému služebnímu funkcionáři se podává.
52. Podle § 190 odst. 1 zákona o služebním poměru, může podat účastník odvolání proti rozhodnutí služebního funkcionáře do 15 dnů ode dne jeho doručení.
53. Dle § 209 zákona o služebním poměru, nebylo-li právo v případě uvedeném v § 190 odst. 1 ve stanovené lhůtě vykonáno, dochází k zániku práva; k zániku práva se přihlídně, i když není v řízení namítán.
54. Dle § 33 odst. 2 správního řádu, může být zmocnění uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.
55. Podle § 34 odst. 3 správního řádu, v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.
56. Není mezi účastníky sporné a vyplývá ze správního spisu, že dne 28. 11. 2023 byla NCOZ předložena JUDr. Rajchlem plná moc k zastupování žalobce, a to dle textu plné moci „v řízení ve věcech služebního poměru Policie ČR NCOZ SKPV“.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

57. Obecně platí, že udělení plné moci předchází smlouva o plné moci mezi zmocnitelem a zmocněncem, ale samotná plná moc je jednostranným právním úkonem, kterým zmocnitel vůči správnímu orgánu osvědčuje obsah a existenci zmocněncova oprávnění za něj jednat (*rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 7 Azs 4/2011-55*). Třetím osobám (v daném případě služebnímu funkcionáři) je adresována pouze plná moc. Pokud by tedy některé oprávnění zmocněnce, popř. omezení jeho oprávnění, plynulo pouze z této dohody, nikoliv z plné moci, nemohl by k němu služební funkcionář v řízení přihlížet. Dle *rozsudku KS v Ostravě ze dne 26. 3. 2014, č. j. 58 A 52/2011-40*, je volba zmocněnce svobodným projevem vůle účastníka řízení, avšak aby měl tento projev vůle pro správní řízení právní účinky, musí být příslušnému správnímu orgánu prokazatelně dán najevo – tj. musí mu být např. doručena písemná plná moc; totéž platí pro odvolání plné moci.
58. Plná moc předložená v nyní projednávané věci NCOZ měla veškeré nutné náležitosti dle § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru, byla v písemné formě a nijak z ní nevyplývá, že by snad rozsah zmocnění zmocněnce byl jakkoliv omezen. Naopak, v průvodním přípisu k plné moci z 28. 11. 2023 JUDr. Rajchl výslovně akcentuje žádost o doručování písemností do své datové schránky, přičemž tato povinnost vyplývá i ze zákona (§ 176 odst. 5 a 6 zákona o služebním poměru).
59. Ust. § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru žádné varianty rozsahu, ve kterých lze plnou moc udělit, neuvádí, v tomto směru je proto nutné aplikovat subsidiárně § 33 odst. 2 správního řádu. Lze mít obecně za to, že stanoví-li § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru jako obligatorní náležitost plné moci, prokazující zmocnění zmocněnce jednat jménem zastoupeného, uvedení rozsahu zmocnění, je možné tento rozsah, v praxi většinou neomezený pro celé řízení, případně i zúžit (to vyplývá ostatně i z dikce odst. 3 uvedeného ustanovení, řešícího situace, kdy zmocněnec rozsah svého oprávnění překročí).
60. Procesní plná moc tedy není neomezitelná a vyloučení oprávnění zmocněnce k přejímání písemností dle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu je zásadně možné, jak vyplývá např. z *rozsudku NSS ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 As 180/2014-45*, v němž se uvádí „*Rozsah zmocnění k určité skupině úkonů nebo pro určitou část řízení ve smyslu § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu lze formulovat negativním výčtem, tedy v plné moci vymezit úkony, na něž se zmocnění nevztahuje s tím, že ke všem ostatním úkonům je zástupce zmocněn.*“. Je nepochybné, že z plné moci předložené NCOZ žádné omezení rozsahu uděleného zmocnění JUDr. Rajchlovi nevyplývá, není v ní uvedeno, že by se vztahovala, nebo naopak nevztahovala jen na určité konkrétní úkony, je proto nutné předloženou plnou moc považovat za průkaz k zmocnění zastupování zmocněncem pro celé řízení, tedy ke všem úkonům (§ 33 odst. 2 písm. b) správního řádu), tzv. procesní plnou moc. NCOZ tedy neměla žádný důvod k pochybnostem, že s účinností od 28. 11. 2023 (předložení plné moci) je žalobce v řízení JUDr. Rajchlem bez omezení zastoupen a že JUDr. Rajchl je oprávněn činit za žalobce veškeré úkony. Soud připomíná také ust. § 34 odst. 3 správního řádu, dle kterého by NCOZ nepochybila, pokud by v hypotetickém případě (v projednávané věci zcela nedůvodných) pochybností o rozsahu zastoupení považoval plnou moc za neomezenou, prokazující oprávnění zástupce jednat jménem zastoupeného v celém řízení. Jak k tomu uvádí *rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2018, č. j. 5 As 38/2016-28*, „*jsou-li dány pochybnosti stran rozsahu zmocnění, normuje správní řád jasné pravidlo, podle kterého se uplatní zásada plného zastoupení – tedy zastoupení pro celé řízení ve smyslu ust. § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu.*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

61. Pro úplnost soud uvádí, že zastoupení žalobce JUDr. Rajchlem v řízení ve věcech služebního poměru č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012 bylo ukončeno 21. 3. 2024 sdělením žalobce o výpovědi plné moci JUDr. Rajchlovi.
62. Vzhledem k obsahu žalobních námitek tedy soud posuzoval, zda některé ze dvou sdělení žalobce NCOZ ze dne 21. 11. 2023 a ze dne 11. 12. 2023, popř. obě z nich, mohly účinně modifikovat zmocnění JUDr. Rajchla k zastupování žalobce v řízení, prokázané plnou mocí, a omezit tak jeho rozsah ve vztahu k přebírání písemností doručovaných správním orgánem.
63. K sdělení žalobce ze dne 21. 11. 2023 soud uvádí:
64. Předně není pravdou, jak tvrdí žalobce v žalobě (ale i v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí), že tímto podáním zakládá plnou moc – ta byla předložena až JUDr. Rajchlem dne 28. 11. 2023, a ostatně v samotném sdělení ze dne 21. 11. 2023 žalobce zmiňuje, že „*podepsanou plnou moc ... doručím následovně*“. Soud na daný dokument nahlíží jako na pouhé předběžné avízo ze strany žalobce, že si pro zastupování v řízení zvolil JUDr. Rajchla, tímto sdělením však žádné zmocnění k zastupování prokázáno není. Vzhledem k tomu, že řádná plná moc se všemi náležitostmi tak, jak je vyžadována k prokázání zmocnění dle § 172 odst. 1 zákona o služebním poměru, dosud předložena nebyla, nemohlo tímto sdělením dojít ani k omezení rozsahu zmocnění. Pakliže by však v řízení skutečně mohly vzniknout pochybnosti z formulace sdělení z 21. 11. 2023, zda nebude rozsah zmocnění omezen ve věci doručování, ty byly jednoznačně odstraněny plnou mocí doručenou NCOZ 28. 11. 2023, podepsanou žalobcem 23. 11. 2023 (tedy až následně po sdělení z 21. 11. 2023), která žádné omezení rozsahu zmocnění neobsahovala, naopak JUDr. Rajchl výslovně žádal doručovat do své datové schránky.
65. K sdělení žalobce z 11. 12. 2023 soud uvádí:
66. Ani ze sdělení žalobce ze dne 11. 12. 2023, kterým „*...žádal, že bude korespondence vedena prostřednictvím mé osoby, a tedy mé datové schránky*“, nelze bez dalšího dovodit omezení rozsahu zmocnění JUDr. Rajchla tak, že nadále není zmocněn k přebírání doručovaných písemností a že tak dochází k částečnému odvolání plné moci (ve vztahu k doručování), doložené dne 28. 11. 2023. Soud přisvědčuje žalovanému, že toto sdělení žalobce lze chápat jen jako upozornění, že nadále bude se správním orgánem, vedle svého zmocněnce, komunikovat také přímo žalobce, z vlastní datové schránky, jak to ostatně v řízení také činil i po založení plné moci JUDr. Rajchla a v čemž mu nelze nijak bránit. To totiž bez dalšího nijak neomezuje dříve udělené zmocnění k zastupování. I zastoupený účastník řízení může sám svým jménem realizovat v řízení jakýkoliv procesní úkon, nicméně je-li počátek běhu lhůty vázán na doručení písemnosti, je pro počátek běhu takové lhůty rozhodný okamžik doručení písemnosti zástupci (*rozsudek MS v Praze ze dne 21. 1. 2025, č. j. 15 A 32/2004-20, rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2012, č. j. 2 As 2/2012-26*). Výjimkou jsou pouze písemnosti, ukládající zastoupenému v řízení něco osobně vykonat, které je nutno kromě zástupce doručit též zastoupenému dle § 34 odst. 2 správního řádu; o takovou písemnost se však v případě prvostupňového rozhodnutí nejednalo (*rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 100/2008-61*).
67. Pakliže žalobce odkazuje za *rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023, č. j. 8 As 76/2023-56*, ten řešil správnost doručování zastoupené účastnici poté, co ve svém podání poznamenala, že správní orgány písemnosti doručovaly jejímu zmocněnci a požádala, aby již doručovaly výhradně do její datové schránky. NSS má za to, že ani z tohoto sdělení není úplně jednoznačné, zda tímto stěžovatelka oznamovala správnímu orgánu částečné odvolání plné moci, a ty tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

měly stěžovatelku vyzvat k odstranění vad podání dle § 175 odst. 2 zákona o služebním poměru, tedy vyjasnění toho, zda je ve vztahu k doručování nadále zastoupena zmocněncem. V nyní projednávané věci však žalobce ve svém sdělení ze dne 11. 12. 2023 žádným způsobem proti doručování svému zmocněnci JUDr. Rajchlovi nebrojil, výslovně ho z doručování nevyločil, nežádal, aby bylo doručováno, namísto JUDr. Rajchla, výlučně jemu, o doručování JUDr. Rajchlovi se ani nezmiňuje. NCOZ tak nemohla z jeho sdělení ze dne 11. 12. 2023 nabýt důvodných pochybností o tom, že by snad nadále neměla v souladu s § 176 odst. 5 zákona o služebním poměru doručovat výlučně zástupci na základě nedávno založené procesní plné moci.

68. Závěry rozsudku NSS ze dne 16. 2. 2006, č. j. 3 As 25/2005-57, z nějž plyne, že „byl-li policista v řízení o propuštění ze služebního poměru zastoupen advokátem, jehož zmocnil také k přijímání doručovaných písemností, bylo rozhodnutí služebního orgánu o odvolání správně doručováno jen advokátovi“, rozhodně nelze za použití argumentu *a contrario* vykládat společně se žalobcem tak, že v případě, kdy není zmocněnec výslovně zplnomocněn k přijímání písemností, je správní orgán povinen doručovat samotnému účastníkovi. Skutkové okolnosti případů jsou sice podobné (účastník byl v řízení o propuštění ze služebního poměru zastoupen advokátem na základě plné moci, přičemž v případě řešeném judikátem v plné moci zástupce výslovně zmocnil i k přijímání doručovaných písemností), avšak žalobce pomíjí odlišnou tehdejší a současnou právní úpravu. Na tehdejší služební poměry policistů, pokud jde o zastoupení a doručování, byla v souladu s § 155 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie ČR, aplikována taxativně uvedená ustanovení zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, konkrétně § 14 a 17 a § 266a. Soud se tehdy v uvedeném judikátu zabýval především správností doručování právnímu zástupci v kontextu se zněním zmíněného § 266a zákoníku práce, dle něhož písemnosti zaměstnavatele týkající se vzniku nebo zániku pracovního poměru musí být doručeny zaměstnanci do vlastních rukou. Dovodil, že v případě zmocnění zmocněnce i k přijímání doručovaných písemností se rozhodnutí doručuje jen zástupci, a to bez ohledu na to, zda jde o rozhodnutí „závažná“, či jiná, „méně závažná“, přičemž takové vágní rozlišení písemností, požadované tehdejším žalobcem, zcela odmítl.
69. Oba zmíněné zákony však byly k 1. 1. 2007 zrušeny a současná právní úprava již obsahuje výslovné ust. § 176 odst. 5 zákona o služebním poměru (dle něhož je-li účastník v řízení zastoupen, doručuje se rozhodnutí jeho zástupci), které v předchozí právní úpravě absentovalo. Případné pochybnosti ohledně doručování výlučně zástupci tedy nyní za stavu, kdy není rozsah zmocnění v plné moci v této oblasti omezen (a to v projednávané věci není), nejsou důvodné. Námitka žalobce, že rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru je natolik závažným, že by mělo být doručováno jak zmocněnci, tak i propuštěnému, je proto s ohledem na jasnou dikci § 176 odst. 5 zákona o služebním poměru nedůvodná.
70. Další dílčí námitky žalobce proti postupu žalovaného při doručování prvostupňového rozhodnutí nemají potenciál zvrátit posouzení rozsahu zmocnění žalobce k zastupování v řízení o propuštění žalobce dle 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru JUDr. Rajchlem:
71. Vzhledem k závěru uvedenému výše, tedy že NCOZ neměla na základě předložené perfektní plné moci, ani dalších podání ze strany žalobce žádný relevantní důvod k pochybnostem o rozsahu zastoupení žalobce JUDr. Rajchlem, doručovala NCOZ správně také přípis ze dne 5. 12. 2023 (Vyrozumění o uplatnění práv účastníka) dne 6. 12. 2023 (viz doručenko) zmocněnci JUDr. Rajchlovi, na který reagoval následně přímo žalobce sdělením z 11. 12. 2023. Nešlo tedy o pochybení policejního orgánu, jak namítá žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

72. Pokud má žalobce za to, že NCOZ plnou moc pro JUDr. Rajchla považovala na jedné straně za neomezenou, a na druhé straně v rozporu s tím NCOZ tvrdí, že jiné písemnosti z 2. 2. 2024, z 12. 2. 2024 a z 26. 2. 2024 doručovala správně přímo žalobci, argumentuje žalovaný tím, že žalobce směšuje několik různých, samostatně zahájených a vedených řízení ve věcech služebního poměru žalobce. Jde o o projednávané řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru, vedené pod č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012, dále o řízení o žádosti žalobce o propuštění ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. m) zákona o služebním poměru, vedené pod č. j. NCOZ-1498/ČJ-2024-41000P (v němž byly učiněny uvedené přípisy z 2. 2. a 12. 2. 2024), a řízení o odchodném, vedené pod č. j. NCOZ-2283-16/ČJ-2024-410012 (v němž bylo vydáno rozhodnutí o odchodném z 26. 2. 2024), přičemž v těchto řízeních žalobce zastupován nebyl.
73. V této věci soud zcela souhlasí s žalovaným. Již nadpis části dvanácté zákona o služebním poměru „Řízení ve věcech služebního poměru“ naznačuje, že s účastníkem (jak je chápán výše citovaným § 169 zákona o služebním poměru – tedy zejména s příslušníkem nebo bývalým příslušníkem) mohou být vedena různá řízení vztahující se k jeho služebního poměru, z nichž některá mají zcela speciální úpravu (řízení o propuštění podle § 42 odst. 1 písm. d) - § 183 a násl., nebo řízení o kázeňském přestupku a o jednání, které má znaky přestupku - § 186 a násl.). Každé se také vede pod vlastním číslem jednacím. Také z obsahu i z označení správního spisu v listinné podobě, který byl soudu žalovaným předložen, je zjevné, že v řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru byl založen a veden samostatný spis pod sp. zn. NCOZ-1825/ČJ-2023. Toho si byli nepochybně vědomi také žalobce a JUDr. Rajchl, kteří svou komunikaci s NCOZ uvozovali číslem jednacím příslušným výlučně pro toto řízení. Z průvodního přípisu JUDr. Rajchla z 28. 11. 2023 k dokládané plné moci přitom jednoznačně vyplývá, že se plná moc předkládá v řízení „č. j. NCOZ-1825/ČJ-2023-410012“, tedy pro řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru.
74. Pakliže by tedy i případně vznikly v jiných řízeních, týkajících se služebního poměru žalobce, pochybnosti, zda tato plná moc (dle svého znění udělená pro zastupování v „řízení ve věcech služebního poměru Policie ČR, NCOZ SKPV“) prokazuje zmocnění k zastoupení žalobce i v těchto ostatních řízeních (spisy z těchto řízení soud k dispozici nemá a není mu známo, zda v nich byla plná moc předkládána), není tato skutečnost pro posouzení věci rozhodná, neboť předložení plné moci v projednávaném správním řízení nijak zpochybněno není. Nadto lze přisvědčit žalovanému, že tvrzení žalobce o tom, že plná moc měla zmocnit JUDr. Rajchla k zastupování ve všech řízeních vedených u NCOZ, nemůže obstát i vzhledem k speciálním náležitostem plné moci, které § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu vyžaduje v případě zmocnění uděleného pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu (tj. úřední ověření podpisu na plné moci, uložení plné moci do zahájení řízení u správního orgánu, popř. udělení plné moci do protokolu).
75. Přípis bývalého zmocněnce JUDr. Rajchla ze dne 30. 12. 2024, doručený žalovanému až po skončení řízení, zmiňovaný žalovaným ve vyjádření k žalobě z 26. 3. 2025, v němž uvádí, že si byl v řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru vědom svých omezených pravomocí, zejména že není „doručovací osobou“, nemůže mít na posouzení věci žádný význam. To platí však i naopak ohledně domněnek prezentovaných žalovaným v jeho vyjádření k žalobě o ryzí účelovosti tvrzení žalobce o nesprávném postupu správního orgánu s cílem jakoukoliv cestou zvrátit následky vlastního pochybení při proměškání řádného

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí tím, že rozhodnutí opakovaně neúspěšně napadá žalobami, přičemž také ministr vnitra rozhodl k žádosti žalobce dne 27. 1. 2025 o nezahlášení přezkumného řízení podle § 193 zákona o služebním poměru.

76. Z uvedeného je zřejmé, že všechna tato vyjádření stran nemohou mít ve vztahu k posouzení žalobou napadaného procesního postupu NCOZ žádnou relevanci. To se týká i polemiky účastníků ohledně smyslu institutu zmocnění, v níž lze přisvědčit žalobci, že je věci ujednání mezi zmocněncem a zastoupeným, jaký bude obsah jejich dohody o zmocnění; vůči třetím osobám však mohou být tato speciální modifikace rozsahu zmocnění účinná až poté, co jim byla prokázána plnou mocí.
77. Dle § 71 odst. 2 poslední věta s. ř. s., *může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby (§ 72 z. s. ř.)*. Nové námitky žalobce přesahující rámec žalobních bodů a uplatněné až u jednání soudu (že žalovaný nevyrozuměl žalobce o některých podkladech ve správním spise a že nevyjasnil vzájemný vztah dvou paralelně probíhajících řízení o propuštění žalobce) jsou tedy opožděné, soud k nim proto nemůže přihlížet (*nález ÚS sp. zn. I. ÚS 164/97 nebo rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 25/2004*).
78. Soud tedy uzavírá, že žalobce byl v řízení ve věci služebního poměru o propuštění dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru v období od 28. 11. 2023 do 21. 3. 2024 zastoupen zmocněncem JUDr. Rajchlem, který byl zmocněn k zastupování žalobce v neomezeném rozsahu, což bylo prokázáno plnou mocí sepsanou dne 23. 11. 2023. Z žádného následného, tím spíše předchozího, úkonu žalobce nebo JUDr. Rajchla nelze učinit závěr o jakémkoliv zúžení rozsahu zmocnění, tedy ani o omezení zmocnění JUDr. Rajchla v oblasti přebírání písemností doručovaných NCOZ. Rozhodnutí NCOZ bylo proto dne 7. 2. 2024 v souladu s § 176 odst. 5 zákona o služebním poměru doručeno zástupci žalobce JUDr. Rajchlovi. Obsahovalo řádné poučení o možnosti podat proti němu odvolání dle § 181 odst. 6 zákona o služebním poměru. Po marném uplynutí zákonné patnáctidenní odvolací lhůty dne 22. 2. 2024 nevykonáním práva ve stanovené lhůtě došlo k zániku práva (§ 209 ve spojení s § 190 odst. 1 zákona o služebním poměru). Prvostupňové rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 23. 2. 2024. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno až 30. 9. 2024. Žalovaný proto právem opožděné odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
79. Soudu je známo z úřední činnosti, že žalobce prvostupňové rozhodnutí ředitele Policie ČR NCOZ ze dne 5. 2. 2024 napadl u soudů již třemi předchozími žalobami. Jeho žaloba ze dne 23. 7. 2024 byla odmítnuta usnesením MS v Praze ze dne 27. 8. 2024, č. j. 11 Ad 12/2024-36, ve spojení s rozsudkem NSS ze dne 10. 10. 2024, č. j. 1 As 182/2024-43, jako nepřípustná z důvodů nevyčerpání řádných opravných prostředků (následně byla odmítnuta i ústavní stížnost žalobce proti rozhodnutím soudů obou stupňů usnesením Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3244/24). Další žaloba ze dne 29. 11. 2024 proti prvostupňovému rozhodnutí byla opětovně odmítnuta usnesením MS v Praze ze dne 18. 12. 2024, č.j. 6 Ad 19/2024-16, ze stejného důvodu. Zcela totožná žaloba, podaná žalobcem původně ke Krajskému soudu v Praze, byla poté odmítnuta znovu usnesením MS v Praze ze dne 27. 1. 2025, č. j. 6 Ad 2/2025-14. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce byl již v době dříve vedených řízení s obsahem prvostupňového rozhodnutí plně obeznámen, a to nejpozději dne 2. 8. 2024, kdy v prvním výše uvedeném řízení o žalobě ze dne 23. 7. 2024 doplnil (prostřednictvím své tehdejší právní zástupkyně JUDr. Veroniky Plickové Dvořákové) na výzvu soudu žalobu předložením tohoto rozhodnutí. Nejpozději 2. 8. 2024, téměř jistě však fakticky mnohem dříve, se prvostupňové rozhodnutí dostalo do sféry žalobce, který jej obdržel a byl s jeho obsahem seznámen.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

80. Dle ustálené judikatury ve správním řízení nestojí doručování na formálním pojetí, nýbrž má materiální korektiv. To znamená, že doručení je účinné, seznámil-li se účastník řízení prokazatelně s obsahem doručované písemnosti. NSS ve své judikatuře dospěl s ohledem na materiální pojetí doručování k závěru, že je-li adresát s obsahem písemnosti seznámen, potom otázka, zda bylo doručení vykonáno předepsaným způsobem, nemá význam, a účinky doručení nastávají tehdy, když se písemnost dostala do dispoziční sféry adresáta nebo jeho zástupce (srov. např. *rozsudky NSS ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 Afs 148/2008-73*, nebo *ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 31/2011-88*). Jak uvádí NSS *v rozsudku z 16. 12. 2010, 1 As 90/2010-95*, pokud tedy bylo účastníkovi fakticky doručeno a on měl možnost se s písemností seznámit, nemůže namítat neplatnost doručení. Z tohoto rozhodnutí plyne, že významnou skutečností při zkoumání, zda procesní pochybení může mít vliv na zákonnost vydaných rozhodnutí, resp. na platnost jejich doručení, je, že se účastník s jejich obsahem seznámil a materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti, tak byla naplněna. Rovněž dle *nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. IV. ÚS 3026/20*, je smyslem a účelem doručování, aby se účastníci řízení seznámili s doručovanými písemnostmi. Při posuzování, zda došlo k řádnému doručení, nutno uplatňovat materiální přístup, pro nějž je podstatné, že se adresát mohl s obsahem doručované písemnosti seznámit (obdobně např. i *nález Ústavního soudu ze dne 9. 4. 2019, sp. zn. III. ÚS 3851/18*). Lze mít tedy postaveno najisto, že napadené prvostupňové rozhodnutí bylo v dispozici žalobce nejpozději dne 2. 8. 2024, odvolání proti němu však žalobce podal až 30. 9. 2024, tedy v každém případě opožděně.
81. Vzhledem k prekluzi práva podat odvolání již žalovaný nemohl opožděné odvolání žalobce posuzovat meritorně, proto žalovaný nepochybil, pokud se nezabýval prvostupňovým rozhodnutím a obsahem odvolání po věcné stránce.

Závěr a náklady řízení

82. Na základě shora uvedeného Městský soud v Praze uzavírá, že neshledal porušení práv žalobce v řízení před správním orgánem, napadené rozhodnutí shledal v souladu se zákonem, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
83. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

Praha dne 4. března 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A.